

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 564/2013-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti obchodnej spoločnosti A., a. s., B., zastúpenej B., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. J., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 107/2009, za účasti Okresného súdu Bratislava I, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti A., a. s., na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 107/2009 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 107/2009 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Obchodnej spoločnosti A., a. s., p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré jej j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti A., a. s., trovy konania v sume 496,69 € (slovom štyristodevät'desiatšesť eur a šesťdesiatdeväť centov) na účet B., s. r. o., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 564/2013 z 23. septembra 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti A., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 107/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným okresnému súdu 25. novembra 2008 domáhala zaplataenia istiny 173 858,48 € s prísl.

Sťažovateľka poukazuje na to, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo konanie v jej právnej veci právoplatne skončené.

Sťažovateľka v nadväznosti na to navrhuje, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Napokon sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 20 000 € a úhrady trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti prípisom sp. zn. Spr. 3787/2013 (doručeným ústavnému súdu 29. októbra 2013), v ktorom sa okrem iného uvádza:

„S poukazom na uvedený procesný postup súdu vo veci musím konštatovať, že nakoľko po doplatení súdneho poplatku za návrh navrhovateľom dňa 29. 11. 2010 nebola vec doposiaľ prejednaná súdom na pojednávaní, je konanie poznačené zbytočnými prietáhmi. Ako je vyššie uvedené, po doručení návrhu vo veci samej, súd v rámci procesnej prípravy, vo veci priebežne konal bez prietáhov. Následne boli vo veci nariadené opakované pojednávania, ktoré však boli odročené bez prejednaní veci. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odročenia pojednávania boli následkom nečinnosti odporcu, resp. jeho právneho zástupcu. K odročeniu pojednávania nariadeného dňa 20. 05. 2011 došlo pre neprítomnosť právneho zástupcu odporcu, ktorý sa na pojednávanie súdu nedostavil bez ospravedlnenia, hoci mu bolo predvolanie riadne doručené. Rovnako pojednávanie nariadené dňa 22. 06. 2012 bolo odročené z dôvodu na strane odporcu, nakoľko jeho právny zástupca dňa 18. 05. 2012 oznámil súdu vypovedanie plnej moci odporcovi. Na základe uvedeného mám za to, že k predĺženiu doby trvania konania a k vzniku prietáhov v konaní v uvedenom období výraznou mierou prispela práve nečinnosť odporcu v konaní.

Existenciu prietáhov spôsobených sťažovateľom ako navrhovateľom, ako ani prekážky postupu súdu vo veci v zmysle ust. § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku som nezistila.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si dovoľujem ústavný súd požiadať, aby v prípade, ak dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov bolo porušené, vzal do úvahy, že zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, svojím konaním vznik spomenutých prietáhov nezavinila. Zároveň žiadam, aby ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní finančného zadostučinenia vzal do úvahy dôvody, pre ktoré k vzniku prietáhov došlo, a aby sťažovateľovi nepriznal finančné zadostučinenie.“

Súčasťou vyjadrenia okresného súdu z 22. októbra 2013 k sťažnosti bol aj tento prehľad dosiaľ vykonaných procesných úkonov v priebehu napadnutého konania:

«- Dňa 25. 11. 2008 bol Okresnému súdu Bratislava I doručený návrh sťažovateľa ako navrhovateľa na zaplatenie sumy 173.858,48 EUR s príslušenstvom.

- Dňa 12. 12. 2008 súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.*
- Dňa 29. 12. 2008 bol na účet súdu zaplatený súdny poplatok za návrh.*
- Dňa 19. 01. 2009 súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 28 Rob/85/2008-71.*
- Dňa 11. 02. 2009 bol súdu doručený odpor odporcu.*
- Dňa 17. 02. 2009 súd vyzval navrhovateľa na vyjadrenie sa k odporu v lehote 15 dní.*
- Dňa 17. 02. 2009 súd vyzval odporcu uznesenie na zaplatenie súdneho poplatku za odpor.*
- Dňa 09. 03. 2009 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k odporu.*
- Dňa 23. 04. 2009 súd predložil uznesenie zo dňa 17. 02. 2009 justičnej pokladnici Krajského súdu v Bratislave za účelom vymáhania nezaplateného súdneho poplatku za odpor.*
- Dňa 20. 05. 2009 bola vec z dôvodu podaného odporu prevedená z oddelenia „28Rob“ do oddelenia „28Cb“.*

- *Dňa 02. 06. 2009 súd zaslal vyjadrenie navrhovateľa k odporu odporcovi.*
- *Dňa 02. 11. 2009 bola súdu doručená zmena návrhu.*
- *Dňa 01. 12. 2009 súd uznesením č. k. 28 Cb/107/2009 pripustil zmenu návrhu.*
- *Dňa 16. 03. 2010 bola vec z dôvodu zmien v Rozvrhu práce pridelená novému zákonnému sudcovi.*
- *Dňa 03. 09. 2010 súd vyzval navrhovateľa na doplatenie súdneho poplatku za návrh.*
- *Dňa 29. 11. 2010 bol na účet súdu zaplatený doplatok súdneho poplatku za návrh.*
- *Dňa 04. 01. 2011 súd vytýčil vo veci termín pojednávania na deň 20. 05. 2011 o 10:15 hod.*
- *Dňa 20. 05. 2011 súd odročil termín pojednávania bez prejednaní veci z dôvodu neúčasti odporcu.*
- *Dňa 07. 09. 2011 súd vytýčil vo veci termín pojednávania na deň 22. 06. 2012 o 09:40 hod.*
- *Dňa 22. 06. 2012 súd odročil termín pojednávania bez prejednaní veci z dôvodu neúčasti odporcu ospravedlnenia odporcu (vypovedanie plnej moci právnym zástupcom).*
- *Dňa 17. 08. 2012 súd vytýčil vo veci termín pojednávania na deň 21. 06. 2013 o 10:00 hod.*
- *Dňa 21. 06. 2013 súd odročil termín pojednávania bez prejednaní veci z dôvodu nedoručenia predvolania odporcovi.*
- *Dňa 27. 09. 2013 súd vytýčil vo veci termín pojednávania na deň 08. 11. 2013 o 13:30 hod.»*

K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľka zaujala stanovisko podaním (doručeným ústavnému súdu 26. novembra 2013), v ktorom okrem iného uviedla:

«Okresný súd Bratislava I vo svojom vyjadrení uviedol, že právna vec vedená na tomto súde pod sp. zn. 28 Cb 107/2009 nebola od doplatenia súdneho poplatku dňa 29. 11. 2010 sťažovateľom do dnešného dňa prejednaná ani na jednom pojednávaní a konštatoval, že konanie je poznačené zbytočnými prietahmi.

Okresný súd Bratislava I ďalej uviedol, že nezistil existenciu prietáhov v konaní, ktoré by boli spôsobené správaním sťažovateľa ako navrhovateľa v predmetnom súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia Okresného súdu Bratislava I, ktoré sa zhodujú s tvrdeniami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti zo dňa 24. 07. 2013, niet pochyb o tom, že konanie, ktoré je vedené pred Okresným súdom Bratislava I, je poznačené zbytočnými prietáhmi.

Ďalej sťažovateľ považuje za potrebné vyjadriť sa k dôvodom vzniku prietáhov v predmetnom konaní, ktoré uvádza Okresný súd Bratislava I vo svojom vyjadrení. Vo všeobecnosti súdy ako predstavitelia súdnej moci, nielen rozhodujú spory patriace do ich právomoci, ale aj zabezpečujú ich plynulý priebeh tak, aby došlo k naplneniu samotného účelu súdneho konania v primeranom čase. Okresný súd Bratislava I preto podľa názoru sťažovateľa nekonal v súlade s jednou z jeho základných povinností, a to je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. V tejto súvislosti neobstojí argument Okresného súdu Bratislava I ohľadom skutočnosti, že zákonná sudkyňa v danom prípade svojim konaním vznik spomenutých prietáhov nezavinila. Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“) priznáva súdom rôzne procesné opatrenia na zabezpečenie efektívneho postupu v súdnom konaní (napr. poriadkové opatrenia v zmysle § 53 OSP). Teda bolo na predmetnom súde, aby sa s nečinnosťou odporcu vysporiadal, čo však neurobil.

Sťažovateľ ako účastník konania s rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako odporca nemohol zo svojej „pozície“ ovplyvniť správanie odporcu na rozdiel od predmetného súdu, ktorému zákon na tento účel priznáva rôzne procesné opatrenia.

Z uvedeného vyplýva, že práve nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I došlo k vzniku zbytočných prietáhov v konaní.»

Obsah súvisiaceho spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení z 22. októbra 2013, ktoré ústavný súd považuje za preukázané.

Ústavný súd z predloženého súdneho spisu okresného súdu navyše zistil, že jeho ostatným úkonom v napadnutom konaní bolo rozhodnutie v merite veci rozsudkom z 8. novembra 2013, ktorý dosiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľka zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, a z § 119 ods. 4 OSP, ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, kedy bude konať nové pojednávanie a dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamenaná v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02,

IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že spory o úhradu pohľadávky (v danom prípade ide o vrátenie provízie vyplatenej na základe zmluvy o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia z 1. septembra 2007, uzavretej podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka) tvoria bežnú časť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne ani skutkovo zložité. Obdobne ústavný súd hodnotí aj sťažnosťou napadnuté konanie a poukazuje na to, že ani okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti na skutkovú ani právnu zložitost' veci nepoukázal.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, bolo správanie sťažovateľky ako účastníčky tohto súdneho konania.

Ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by bolo potrebné pripísať na jej ťarchu v spojitosti s doterajšou dĺžkou napadnutého konania. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na vyjadrenie okresného súdu k sťažnosti (prípis sp. zn. Spr. 3787/2013 doručený ústavnému súdu 29. októbra 2013), v ktorom jeho podpredsedníčka uviedla: „*Existenciu priet'ahov spôsobených sťažovateľom ako navrhovateľom... som nezistila.*“

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd zistil, že okresný súd 4. januára 2011 nariadil prvé pojednávanie vo veci na 20. máj 2011, teda až po viac ako dvoch rokoch od doručenia návrhu na začatie konania. Ústavný súd ďalej zistil, že okresný súd nariadil 20. mája 2011 (pojednávanie nariadené na tento deň sa neuskutočnilo) ďalší termín pojednávania až na 22. jún 2012, teda po viac ako roku od tohto dátumu, a nasledujúce pojednávanie bolo nariadené na 21. jún 2013, teda

opätovne až po roku od predchádzajúceho pojednávania, ktoré sa neuskutočnilo. Uvedené skutočnosti je podľa názoru ústavného súdu potrebné vyhodnotiť ako nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní.

Argumentáciu okresného súdu uvedenú vo vyjadrení k sťažnosti ospravedlňujúcu nečinnosť v konaní nutnosťou odročiť niektoré pojednávania pre neprítomnosť odporcu, resp. jeho právneho zástupcu, nemohol ústavný súd akceptovať, poukazujúc na to, že v uvedenej súvislosti mal okresný súd možnosť využiť poriadkové opatrenie podľa § 53 OSP na zefektívnenie postupu v napadnutom konaní.

Ústavný súd napokon konštatuje, že existenciu zbytočných prietahov v napadnutom konaní uznal aj okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 107/2009 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka sa domáha priznania finančného zadost'učinenia v sume 20 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Okrem iného poukázala na to, že *„okresnému súdu Bratislava I sa počas obdobia vyše štyroch rokov a ôsmich mesiacov súdneho konania, z ktorého prevažnú časť tvorili prieťahy zapríčinené jeho nečinnosťou, nepodarilo dosiahnuť účel súdneho konania a odstrániť stav právnej neistoty, ktorý do dnešného dňa pretrváva“*.

Cieľom finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen jeho vyslovenie vo výroku nález, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadost'učinenia. Pri určení finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 28 Cb 107/2009, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že posudzované konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené,

ústavný súd považoval priznanie sumy 2 000 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom B., s. r. o., B. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2012, ktorá bola 781 €.

Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie s'ťažnosti a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 130,16 €, t. j. spolu 390,48 €, čo spolu s režijným paušálom 3 x 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 413,91 €. Keďže B., s. r. o., B., je platcom dane z pridanej hodnoty [ďalej len „DPH“ (na základe predloženej fotokópie osvedčenia o registrácii pre DPH)], uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 496,69 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet B., s. r. o., B. (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote uvedenej v bode 3 výroku tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2014